

**Formanden:** Denne Sag kan ikke behandles i Dag uden med Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

**Ordføreren (Sveistrup):** Som ærede Medlemmer ville have set, gaar Udvalgets Indstilling ud paa, at Lovforslaget vedtages af dette Ting uforandret i Landstingets Affattelse. Det maa erkendes, at ved Behandlingen i Landstinget ere de vigtigste af de Ændringer, som vare indsatte i Folketinget, opretholdt, og vi maa altsaa dog i det væsentligste paaskønne Resultatet af Landstingets Behandling. Paa et enkelt Punkt maa vi imidlertid beklage den, og det er, naar Landstinget har fundet det rigtigt at udskyde Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelserne kunne paabyde, at der i Butikkerne skal findes Siddepladser for det tjenende Personale. Det er nemlig ifølge sagkyndiges Vidnesbyrd af stor Vigtighed, navnlig for Kvinder, der ere ansatte i Forretninger, at de kunne have Lejlighed til at sidde ned. Nu har man jo i det andet Ting udskudt denne Bestemmelse, ikke ud fra den Betragtning, at det var urimeligt, at der var Siddeplads, men ud fra den Betragtning, at det kunde Folk nok finde paa selv, og det var noget, man ikke behøvede at lovgive om. Vi dele ikke denne Opfattelse, men mene, at selve den Omstændighed, at Spørgsmaalet har været behandlet her, og at der fra alle Sider har været Enighed om, at det var et billigt og humant Krav, at disse Folk kunde faa Lejlighed til at sidde ned, vil øve en vis Indflydelse i det praktiske Liv, selv om der ikke kommer til at foreligge en Lovbestemmelse. Udvalget udtaler imidlertid, at, hvis det skulde vise sig i en meget nær Fremtid, at man ikke ad frivillig Vej kan ordne denne Sag tilfredsstillende, opfordrer man den højtærede Indenrigsminister til at tage Sagen op paa ny for at faa en saadan Bestemmelse gennemført.

Hvad de øvrige Punkter angaar, hvor Landstinget har forandret Folketingets Affattelse, da angaa de dels Apotekerne, dels Bagere og Konditorer.

Med Hensyn til Apotekerne havde vi udtalt, at Apotekerne ikke efter almindelig Lukketid maatte sælge andet end Medicinalvarer. Nu findes der en Udtalelse om, at det er Justitsministeren forbeholdt at træffe Bestemmelse om, hvilke Varer der

maa forhandles der efter almindelig Lukketid. Vi forstaa det saaledes, at der ikke herved er tilsigtet nogen egentlig Realitetsændring i det af os vedtagne, men at Landstingets Affattelse kun er et Udtryk for den Erkendelse, at Ordet „Medicinalvarer“ er et flydende Begreb, og at det derfor er nødvendigt, naar en Bestemmelse af den Art skal træde i Virksomhed, at Justitsministeren giver en detailleret Angivelse af, hvilke Varer de maa sælge, men vi forudsætte, at denne Bestemmelse, som forventes truffen af Justitsministeren, vil svare til det, som fra Folketingets Side var tilsigtet, naar man sagde, at de kun maatte sælge Medicinalvarer.

Med Hensyn til Bagere og Konditorer havde vi jo ikke givet de almindelige Bagere nogen Ret til at holde aabent efter Kl. 8, men havde indrømmet Kagebagerne og Konditorerne denne Ret, og vi havde saa sagt, at de efter Lukketid ikke blot maatte holde Lokalet aabent, men ogsaa sælge ud af Huset Is og Konditorkager. Nu er Regelen ændret saaledes, at alle Bagere foruden Konditorer maa holde aabent efter Kl. 8, og saa er det udtalt, at de maa efter den Tid forhandle til Fortæring paa Stedet de Varer, som de ifølge Næringsloven i øvrigt ere berettigede til at forhandle. Med Hensyn til Konditorer er der heller ikke udtalt noget om, at de maa sælge Is og Konditorkager efter Lukketid, men det er imidlertid udtalt i Landstinget, at Meningen med Loven var, at Varer, der vare bestilte før Lukketid, maatte udleveres efter Lukketid. Dermed er Spørgsmaalet afgjort for Bageres og Kagebageres Vedkommende. For Konditorers Vedkommende er det givet, at de i alt Fald maa have samme Ret som Bagere og Kagebagerer, men da der staar i § 3: „Beværtningsdrivende, herunder Personer med Konditorborgerskab efter Næringslov af 29. December 1857 § 50, maa i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 4 Morgen, Lørdag Aften dog kun fra Kl. 11 Aften til Kl. 4 Morgen, ikke sælge ud af Huset, derfra dog undtaget Salg af tilberedte Spisevarer“, vil det jo bero paa Domstolens Fortolkning og Skøn, om ogsaa Konditorkager og Is maatte henføres herunder, selv om det maaske ikke har været Landstingets Tankegang ved Affattelsen af denne Bestemmelse. Jeg tror derfor, at naar der nu paa Tingets Bord ligger et „Nødraab“ fra Konditorforeningen i København, skal man ikke tage det alt for højtideligt. Vi her i Folketinget kunne for saa vidt føle os smigrede, for Konditorforeningens Ønske